

[Finansministeren.]

af, at man paa et saa tidligt Tidspunkt som muligt fik vedtaget nye Indtægtslove til Dækning af den Indtægtsnedgang, som Krisen medfører for Staten.

Jeg fremhævede særlig den Gang den Svirgten i Toldindtægterne, som man maatte vente paa Grund af den Begrænsning i Indførselen, som fandt Sted gennem Valuta-reguleringen. Jeg anslog den Gang Nedgangen til ca. 20 Mill. Kr. i Løbet af Aaret. Dette var et løst Overslag, idet der var ringe eller maaske slet intet Grundlag for et saadant Skøn; men Udviklingen i den første Halvdel af Finansaaret har alligevel vist, at Skønnet har været nogenlunde rigtigt for denne Del af Aaret. Den budgetterede Indtægt af Indførselstolden for hele Aaret er anslaaet til 97 Mill. Kr., og der er i den første Halvdel af Aaret indkommet 39 Mill. Kr., altsaa ca. 10 Mill. Kr. mindre end Halvdelen af det budgetterede Beløb. Hvorledes det næste Halvjaar vil stille sig i denne Henseende, tør jeg ikke udtale mig om; men selv om man vil tænke sig, at Indførselsrestriktionerne mildnes noget, vil Befolkningens nedsatte Købeevne betyde en væsentlig Nedgang af Indførselen, og jeg maa derfor stadig regne med, at der vil blive et Minus i Toldindtægterne for indeværende Aar paa ca. 20 Mill. Kr.

Det første Halvjaar, som er gaaet, viser ogsaa nogen Nedgang paa andre indirekte Afgifter, men det er vanskeligt at skønne noget om, hvilken Betydning dette vil faa for det hele Aar, i alt Fald paa det nuværende Tidspunkt. Af Hensyn til den særlige Interesse, Kommunerne har i visse af de indirekte Afgifter, skal jeg dog oplyse, hvorledes det er gaaet med Benzinafgiften og Omsætningsafgiften. For Benzinafgiftens Vedkommende er det gaaet saaledes, at den oprindelige Afgift — altsaa bortset fra de Forhøjelser, som er foretaget ved forskellige Love siden — har vist sig at give samme Indtægtsbeløb i det første Halvjaar af indeværende Finansaar som i Fjor. Jeg tror egentlig, det vil undre adskillige, og jeg kan ikke nægte, at det har undret mig noget at se, at Benzinafgiften holder saa godt. Det stemmer jo ikke helt med alle de Beretninger, man faar om, at der snart ikke mere er et Menneske her i Landet, som bruger Benzin. Der er altsaa i Virkeligheden brugt lige saa megen Benzin i første Halvdel af indeværende Finansaar som i første Halvdel af forrige Finansaar. Jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, at de Beløb, som jeg sammenligner som Indtægt, kun drejer sig om den oprindelige Afgift.

Desuden er der jo indkommet særlige Beløb som Følge af de Forhøjelser af Afgiften, som er foretaget; men disse Forhøjelser har altsaa ikke i dette Aar bragt Forbruget ned.

Derimod er Omsætningsafgiften gaaet meget betydeligt ned. Dette viser, at der ikke købes nye Vogne her i Landet, hvad man ogsaa godt kan forstaa under saadanne Forhold, som vi nu er inde i.

Disse Penge, den oprindelige Afgift af Benzinen og Omsætningsskatten, tilfalder jo Kommunerne, og Beløbene har altsaa i første Halvdel af Finansaaret været en Del lavere, men alene paa Grund af Nedgangen i Omsætningsskatten.

Med Hensyn til Statens Indtægter vil jeg gentage her, at der snarest maa skaffes Udveje til at dække den Mindreindtægt, som jeg netop har omtalt, og der vil i den nærmeste Fremtid blive forelagt Rigsdagen Forslag med dette for Øje. Jeg udtaler her Haabet om, at Rigsdagen vil forstaa den tvingende Nødvendighed og vil vedtage de nødvendige Indtægtslove til Afbalancering af Statens Budget for indeværende Aar.

Ved Vedtagelsen af de sidste Kriselove, i Juni Maaned i Aar, blev der ogsaa vedtaget Indtægtslove til Dækning af de vedtagne Udgifter. For en væsentlig Del blev Dækningen vedtaget som indirekte Afgifter. Det er ingen Hemmelighed, at Regeringen havde ønsket, at Dækningen var foretaget paa en anden Maade, saaledes at de direkte Afgifter havde deltaget med et større Beløb. Dette blev forhindret af de to Partier, der har Fler-tal i Landstinget, og vi maatte bøje os for Magten. Saaledes ligger Forholdene, som enhver ved. Men ikke des mindre har man set, at de to Oppositionspartier angriber Regeringen og Regeringens Partier for Forøgelsen af de indirekte Skatter. Jeg ved ikke, om man mest skal beundre den Mangel paa Logik, der findes i Standpunktet, eller den Foragt for Kendsgerninger, som Agitationen er et Udtryk for.

Men det er ikke alene et Spørgsmaal af politisk Art om, hvordan man vil tage Ans-varet for, hvad man har gjort paa Rigs-dagen, naar man kommer ud og skal tale med Befolkningen; det er ogsaa finansielt set et Spørgsmaal, hvorvidt de vedtagne Skatte-love giver de den Gang beregnede Indtægter, og det er et meget vigtigt Spørgsmaal.

Det er givet, at der er intet Skattegrundlag, der i en Krisetid med en stærk Nedgang i Befolkningens Indtægter er saa svigefuldt som det indirekte Skattegrundlag. Det maa man være klar over. I hvilken